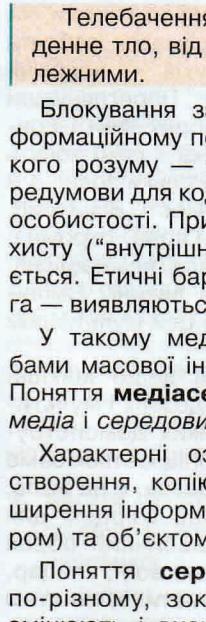

ОБЕРЕЖНО: сучасне МЕДІАСЕРЕДОВИЩЕ

Інформаційно-комунікаційні технології стрімко входять у наше життя. Майже щодня людство віднаходить нові надсучасні гаджети для користування. Інформація, яка лінє звідусіль, має очевидний вплив на сучасну людину, дитину. Чи контролюють батьки, яку медіапродукцію споживають їхні діти? Чи "вмикають фільтр", який би "відсював" далеко не корисну, не добру, руйнівну інформацію? І які наслідки небалого ставлення дорошлих до медіасередовища дитини? Поміркуємо про це разом.

Ірина ТЕРЕШЧЕНКО, методист з дошкільної освіти, Славутицький міський методичний центр віддлу освіти, Кіївська обл.

Сьогодні медіа дає про себе знати всюди — на віт у підземці метрополітену. Проїзд у потягу метро тепер теж має ознаки надсучасності. Телевізори у поїздах та на платформі, найрізноманітніша реклама всюди блімає вогнями, відлякує і водночас приваблює, спантелечує, зацікавлює, вводить у стан агресивності, а інколи має і протилежний ефект — викликає млявість, пригніченість, апатію.

На свідомість дітей та дорослих одночасно діє безліч джерел інформації. Це приходить до того, що мозок починає працювати в нав'язаному режимі, стає "зомбованим".

Телебачення, радіо, інтернет — це те повсякденне тло, від якого ми стаємо психологічно залежними. Блокування захисних механізмів відкриває інформаційному потоку вхід до святів світів людського розуму — підвідомості. Так виникають передумови для кодування свідомості "зомбування" особистості. При цьому система внутрішнього захисту "внутрішньої цензури" практично вимикається. Етичні бар'єри — сором, воля, совість, увага — виявляються заблокованими.

У такому медіасередовищі, створеному засобами масової інформації, зростають сучасні діти. Поняття медіасередовище включає дві складові: медіа і середовище.

Характерні ознаки медіа — технічні засоби створення, копіювання, тиражування, запису, поширення інформації та обміну між суб'єктом (автором) та об'єктом (масовою аудиторією).

Поняття середовище науковці визначають по-різному, зокрема як сукупність впливів, що змінюють і визначають розвиток життя; або як

усе те, що оточує, пронизує, залучає до орбіти діяльності суб'єкта; або як предмет, або як засіб, або як умови. Найчастіше під середовищем мається на увазі сукупність умов і впливів (Д. Ж. Маркович).

Таким чином, сучасна дитина перебуває під постійним впливом аудіовізуалізованої інформації. У медіасередовищі діти отримують можливість пізнавати життя через образи, реалізовані аудіовізуальними (екранними) медіям, передусім — телебаченням. Для значної кількості сучасних дітей це замінює традиційні джерела соціалізації і пізнання.

Помічено, що з часом "теледіти" втрачають природний інтерес до реального життя. Психологи стверджують, що телевізор (інтернет) для сучасної дитини — не тільки інформатор, а конструктор картини світу. В свідомості малюка відбувається процес переоцінки традиційної системи цінностей. І це зумовлено небезпекою духовні підміни — виникає агресія до живих істот, формуються цинізм, байдужість до чужих переживань. Особливо небезично те, що діти під впливом того, що бачать, починають вважати насильство нормальною моделлю поведінки. Дитина ніби "віходить" від реального світу, занурюючись у фантастичний.

В останні роки стає дедалі більше дітей, які не можуть у дитсадку, а згодом і в школі, сприймати інформацію на слух. Учені вважають, що причина в тому, що цих дітей з раннього дитинства "виховував телевізор", тож вони сприймають переважно тільки зорову інформацію. Словесно, зв'язано відтворити події можуть рідко. Пізніше ці діти погано читають у школі, ім важко передавати тексти, творче мислення в таких малюків

© "Дошкільне виховання", 2013, № 6

23

Батьківська сторінка

ДАЙТЕ ПРОЧИТАТИ БАТЬКАМ!

недостатньо розвинуте, вони склонні до агресії, проявів негативізму.

Отже, як бачимо, продукція "медіаринку" має перебувати під пильною батьківською цензурою. Пам'ятаймо: дитина майже всю інформацію сприймає виглядом образів. З них, як з кубиків, вона і буде свою модель світу.

ЯКУ МЕДІАПРОДУКЦІЮ

МОЖНА ПРОПОНУВАТИ ДІТЯМ?

З десятків років тому головним заняттям дошкільнят були різноманітні ігри, мальовання, ліплення, слухання казок, відвідування гуртків за інтересами, заняття спортом. Звісно ж, вечорами діти дивилися мультфіلمи у передачі "На добрани, діти!". Це був своєрідний ритуал підготовки до сну. А у вихідні дні "В гостях у казки" з улюбленою ведучою Валентиною Леонт'євою, "Будильник", "Катрусин кінозал", "АБВГДейка", Які незабутні приємні спогади: на ці дитячі передачі чекали з нетерпінням, бо їх було небагато.

Сьогодні індустрия медіапродукції для дітей дуже строката: мультиплікація, телепередачі, дитяча преса, комп'ютерні ігри, відеогри, фотографія, інтернет-сайти, радіопередачі, документальні фільми, сканографія (новий напрям у сучасному фотомистецтві), книги, фільми-казки, документальні фільми про флуору, фауну, дитяча література, в тому числі й комікси.

Лікарі зазначають: середня тривалість перегляду мультфільмів, дитячих передач становила у 80-ті роки ХХст. 3-5 годин на тиждень, тобто 5% вільного часу, або ж ті самі 30хвилин на день, які офіційно дозволені дошкільнятам Всесвітньою Організацією Охорони Здоров'я.

Сьогодні ситуація різко змінилася. За даними ЮНЕСКО, сучасні дошкільнники віком 3-6 років присвячують перегляду телепередач, мультфільмів у середньому 3-4 години на день, тобто близько 23-24 години на тиждень. Уявімо, ціла доба у

роздорядженні дитини-дошкільника і це лише на віртуальне спілкування! Чи не забагато? Психологи стурбовані тим, що на пасивну розвагу витрачається цінний час, який би варто було присвятити іншій діяльності. І це зумовлено небезпечною диховині підміни — виникає агресія до живих істот, формуються цинізм, байдужість до чужих переживань. Особливо небезично те, що діти під впливом того, що бачать, починають вважати насильство нормальною моделлю поведінки. Дитина ніби "віходить" від реального світу, занурюючись у фантастичний.

Діти засвоюють інформацію набагато ефективніше, аніж дорослі, по-перше, запам'ятовують усе набагато швидше, а по-друге, сприймають її безпосередньо (без внутрішньої критики). Переглядаючи фільми, дитина малює за ними свою картину світу, "буде свою особистість". Тож надзвичайно важливо, щоб діти отримували якісний медіа-продукт.

Діти різного віку дуже люблять мультплікації та художні фільми-казки. Яскраві, образні, із захопливим сюжетом, дібрани за віком, вони формують у малих уявлення про добро і зло, еталони гарного і поганого.

Пригадаймо: яку незрівненну радість, естетичне задоволення мали від перегляду фільмів-казок відомих режисерів-казкарів Олександра Роу, Олександра Птушка, Леоніда Нечасєва. Після перегляду відчувався позитив, радість, чистота і тверда впевненість у тому, що добро завжди переможе зло. А ще з'являлося палке бажання бути схожими на позитивних персонажів. Саме так і мають почуватися діти після перегляду анімаційної продукції, розрахованої на них.

Добрий, якісний мультфільм — конче потребний матеріал для розвитку ігор художніх сюжетів, для малювання, ліпління та і загалом особистісного становлення дитини. Адже він формує в дитячій свідомості модель навколо світу, образи мами і тата, друга і ворога, всього того, на якін віртуальний компас.

Діти завжди асоціюють себе з головним персонажем твору, чи то книжки, чи то мультику. Зазвичай дівчаток ваблять жіночі образи, а хлопчиків — чоловічі, що цілком закономірно. Переглянувши фільми про принцес, добрих фей і працьовитих геройн, дівчатка і самі хочуть бути такими, причому не тільки зовні, а і наслідуючи їхні душевні якості. Візьмемо, наприклад, Попелюшку. Гарна, скромна, добра, працелюбна, весела, незадирисна. Хочете бачити ці риси в дитині? Сміливо демонструйте їй саме цей мультфільм про цю чудову дівчину.

З хлопчиками справа дещо інша. Сьогодні дуже багато художніх мультиплікаційних фільмів, у яких демонструється агресія, війна, яка інсцюється саме сильною половиною людства. І, на жаль, агресивна поведінка стає взірцем для хлопчиків. Зрозуміло, класичний образ справжнього чоловіка — воїн, лицар, герой. Тож, демонструвати хлоп'ятам фільми про боротьбу, героїзм, звісно,

роздорядженні дитини-дошкільника і це лише на віртуальне спілкування! Чи не забагато? Психологи стурбовані тим, що на пасивну розвагу витрачається цінний час, який би варто було присвятити іншій діяльності.

5. **Зарубіжні мультфільми адресовані старшій віковій аудиторії.** Однак батьки пропонують їх малюкам, починаючи з 2-3 років.

Висновок про шкідливість — очевидний.

6. **Мовний супровід — надмірний, позбавлений художності.**

Персонажі постійно промовляють довгі монологи, коментують найдрібніші події чи поворот сюжету, свої думки та обговорюють вчинки інших. Мова сучасних супергероїв та іншого оточення в цілому примітивна, рисяє жаргонізмами, сленговими словами та вигуками. Озвучення зарубіжних мультфільмів часто буває занадто манірним із грохтескними інтонаціями та голосами. Крім того, дуже втомлює текст, який звучить синхронно з мовою персонажа. Це дратує, не сприймається, втомлює слухача.

7. **Музичний супровід — примітивний, невідповідний загальному емоційному настрою, перебігу подій.**

Якщо мелодія, що супроводжує сюжет, бідна, то вона й не запам'ятується дітям, не виконує своєї прямої функції — підсилювати сюжет, сприяти розвитку емоційного сприймання дитини. Якщо, до всього ж, вона й не відповідає подіям на екрані, перебиває слова персонажа, це негативно впливає на позитивні персонажі. Саме так і мають почуватися діти після перегляду анімаційної продукції, розрахованої на них.

Діти завжди асоціюють себе з головним персонажем твору, чи то книжки, чи то мультику. Зазвичай дівчаток ваблять жіночі образи, а хлопчиків — чоловічі, що цілком закономірно. Переглянувши фільми про принцес, добрих фей і працьовитих геройн, дівчатка і самі хочуть бути такими, причому не тільки зовні, а і наслідуючи їхні душевні якості. Візьмемо, наприклад, Попелюшку. Гарна, скромна, добра, працелюбна, весела, незадирисна. Хочете бачити ці риси в дитині? Сміливо демонструйте їй саме цей мультфільм про цю чудову дівчину.

З хлопчиками справа дещо інша. Сьогодні дуже багато художніх мультиплікаційних фільмів, у яких демонструється агресія, війна, яка інсцюється саме сильною половиною людства. І, на жаль, агресивна поведінка стає взірцем для хлопчиків. Зрозуміло, класичний образ справжнього чоловіка — воїн, лицар, герой. Тож, демонструвати хлоп'ятам фільми про боротьбу, героїзм, звісно,

роздорядженні дитини-дошкільника і це лише на віртуальне спілкування! Чи не забагато? Психологи стурбовані тим, що на пасивну розвагу витрачається цінний час, який би варто було присвятити іншій діяльності.

5. **Зарубіжні мультфільми адресовані старшій віковій аудиторії.** Однак батьки пропонують їх малюкам, починаючи з 2-3 років.

Висновок про шкідливість — очевидний.

6. **Мовний супровід — надмірний, позбавлений художності.**

Персонажі постійно промовляють довгі монологи, коментують найдрібніші події чи поворот сюжету, свої думки та обговорюють вчинки інших. Мова сучасних супергероїв та іншого оточення в цілому примітивна, рисяє жаргонізмами, сленговими словами та вигуками. Озвучення зарубіжних мультфільмів часто буває занадто манірним із грохтескними інтонаціями та голосами. Крім того, дуже втомлює текст, який звучить синхронно з мовою персонажа. Це дратує, не сприймається, втомлює слухача.

7. **Музичний супровід — примітивний, невідповідний загальному емоційному настрою, перебігу подій.**

Якщо мелодія, що супроводжує сюжет, бідна, то вона й не запам'ятується дітям, не виконує своєї прямої функції — підсилювати сюжет, сприяти розвитку емоційного сприймання дитини. Якщо, до всього ж, вона й не відповідає подіям на екрані, пер